

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy órá . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Mária-u. 1. sz.
 a kir. itélőtábla épületével
 szemben,
 hová az előfizetések és a lap
 szétküldésére vonatkozó föl-
 szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 I. EMELET
 hová a lap szerelmi részét
 illető minden közlemény
 intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket
 a kiadóhivatal vesz föl.

Dr. DULÁNSZKY NÁNDOR.

Elvezetett! . . .

A minden borzalmassága, kegyetlen-
 sége és titokzatossága dacára is gyakorta
 könyörülő Halál megváltotta szenvedéseitől
 dr. Dulánszky Nándor megyés püspököt.

Isten alázatos szolgája, egyházmegyéje
 magas erényekben ékeskedő főpapja, hivei-
 nek mindenkor atyai gondoskodással meg-
 áldott lelkipásztorja, a tudományok fekkölt
 lelkü apostola, a művészetek bőkezű me-
 cénása ott fekszik ma már a halottas
 ágyon, melyre arról a kórággyról tették,
 hová hosszú idő óta synylődő rabként bi-
 lincselte az a pusztító betegség, melylyel
 őt meglátogatni tetszett az egek Istenének.

Ott fekszik a halottas ágyon . . Néma
 az ajk, mely egykor Isten igéjét hirdeté;
 fenytelen a szem, mely hiveinek jövőjébe
 próféta ihlettel látott be és a vallásosság
 védpaizsát adta nekik a jövő minden meg-
 próbáltatása ellen; nem dobog a szív többé,
 melyben nemes emberszeretet és fekkölt
 erzelme lakoztak; megszűnt az agy mű-
 ködni, hol minden gondolat isten dicsősé-
 gére, egyháza javára és egyházmegyéje
 védelmére szülemlett meg, míg ez az agy
 a külvilág behatására reagált és nem emel-
 kedik fel többé főpapi áldásra a kéz, mely
 mint isten szolgájának, a tudományok em-
 berének keze, egyformán jó, egyformán
 áldott kéz volt.

S a halottas ágyat könnyezve állja
 körül egyházmegyéje káptalanja és papjai,
 siratva benne a nemes főpapot; ott van-
 nak mellette rokonai, zokogva a legjobb
 ember, a legszeretőbb szív, halála felett s
 künt pedig a mint megszólalnak a temp-
 lomok harangjai, hirdelve a népnek a
 gyászt, mely reánk borult, minden lelki
 alattvalója az elhunyt főpásztornak imát
 mond a halottas ágyon fekvő püspök-
 kért, ki többé már nem a mienk, hiszen
 teste megszűnt élni, lelke pedig elszállt
 Urához, hogy beszámoljon annak fényes
 trónja előtt földi sáfarkodásáról.

És ez a beszámolás csakis Istennek
 tetsző lehet.

Az elhalt főpap Istennek igaz, hű
 szolgája volt mindenkor; attól az ünnepélyes

perctől fogva, hogy Isten szolgájává es-
 küdött, amaz utolsó pillanatig, míg agya
 gondolkozni, szive dobogni, lelke felemel-
 kedni birt: istennek tetsző dolgot csele-
 kedni, ez volt mindenkor agyában, szívében
 és lelkében.

Talán épen ez okozta aztán azt, hogy
 egész papi pályája, püspöksége és egész
 életén keresztül mindenütt az Isten alázatos
 és hűséges szolgája lepott előtérbe, s
 zajos szerepléstől mindenkor tartózkodott.
 Ez okozhatta azt, hogy fényes pályafutása
 dacára sem beszéltek róla, neve nem lett
 emlegetett, tetteiről, működéséről nem ir-
 tak dicsériadákat s ő egész haláláig meg-
 maradt annak, mivé fogadalma tette, Is-
 ten alázatos szolgájának.

Pedig nemcsak mint Isten szolgája,
 nemcsak mint pap, de mint ember és
 mint tudós is méltán számíthatott volna
 az elismerésre, a dicsőségre és hírnévre.

Nemes lelke, fekkölt szíve ember-
 társainak védelmezőjévé, pártfogójává, se-
 gitőjévé tette. Mint a tudományok em-
 bere, érte el az ugyis mulandó földi di-
 csőségnek egyetlen néki megadott jutal-
 márt, de maradandó emléke lesz a tud-
 ományok iránti lelkesedésének mindama
 alkotása, melyet egyházmegyéjében a tu-
 dományosság, a közművelődés és tanügy
 érdekében létrehozott. Végül mint főpapot,
 mint egyházmegyéje atyját örökké emlé-
 kezetessé teszi az az atyai gondoskodása,
 melylyel papjai sorsa iránt mindenkor
 viseltetett s melynek legutóbb is oly fen-
 költ gondolkozásról tanuskodó jelét adta
 az egyházmegyei papság javára tett püs-
 pöki alapítványával.

És ma, ma ott fekszik a halottas
 ágyon.

A gyász és szomorúság perceiben
 pedig nemuljon el az ajk, az ő multját,
 az ő tetteit bírálva. Az örök mulandóság
 láttára ne legyen senki, a ki hívságos
 földi dicsőségről beszél, mikor Isten szol-
 gája immár végkép leszámolt ezzel s meg-
 tért égi Ura elébe, hogy lelke ott adjon
 számot mindenről, a mit földi életében
 jót, nem jót cselekedett.

Ma gyász a mi részünk. Gyászoljuk
 az igaz embert, a jó pásztort, elárvult
 egyházmegyéje atyját és gyászba borult
 hivei lelki vezetőjét. Harangok zugása
 hirdeti a gyászt, a szomorúságot; földi
 dicsőség, hívságos nagyság mulandóságát
 s erre a gyászra, erre a szomorúságra
 gondolva, a földi dicsőség, hívságos nagy-
 ság eme mulandóságát látva magunk előtt,
 jerünk az elhalt főpap ravatalához s imád-
 kozzunk: legyen csendes halotti álma s
 legyen emlékezete áldott örökké!

*

Dulánszky Nándor dr. megyés
 püspök, valóságos belső titkos tanácsos, az
 első osztályú vaskoronarend tulajdonosa, a
 Ferenc József rend nagykeresztese, a hittu-
 dományok tudora, a műemlékekre felügyelő
 országos bizottság tagja stb. stb. tegnap, péntek-
 ten este 9 óra előtt pár perccel meghalt.
 Az elhunyt főpap életrajzát, betegségé-
 nek lefolyását és végóráit a következőkben
 ismertetjük:

A kinek gondolai közt a messze földön
 híres és nevezetes gyönyörű, négy tornyu
 pécsi templom felépült, a kinek ugyszólván
 létét köszöni, az a férfiú, évek óta huzódó
 betegsége következtében, ma megszűnt élni,
 ott fekszik kiterítve a püspöki aula nagy
 szobájában, gyászba borítva egyházmegyéje
 papjait, kiknek számára élte alkonyán oly
 szép alapítványt tőn.

Kevesen vannak, a kik az inkább zár-
 kozott természetű főpapot közelebről ismer-
 rik; ezek azonban azt állítják, hogy tárna-
 ságban, ha belémelegedett, jobb, kedélyesebb
 társalgót alig lehetett nálnál találni.

Dulánszky Nándor 1829. november hó
 19 én látta meg a napvilágot Esztergomban,
 a hol az öreg szülői laktak, a kikhez édes
 anyja, közeledni érezvén óráját, Sándor gróf
 nak egyik közeli birtokáról beköltözött.

Mert édes atya Dulánszky József, gaz-
 datisztje volt Sándor grófnak, és miként
 nagy uradalmakban szokás, üresedések al-
 kalmával egyik helyről a másikra, szerényebb
 állásból tekintélyesebbre és jövedelmesebbre
 előlépttetett. Így került aztán Esztergom
 közeléből a fehérmegyei Biára és végül az
 esztergommegyei Bajnára.

A Dulánszky-családnak még élő tag-
 jai, és igen sokszor maga az elhunyt püspök
 is a Bajnán töltött napokról boldog elragad-
 tatással beszéltek. Szerény jólét, nyugodt és

boldog családi élet jellemzik e napokat. A köztisztviselőben állott családfő szerette a vendégeket és így nem hiányzott a bizalmas baráti kör sem, mely a család örömeiben osztozott.

Ha valaki az életben nagyon szerencsés, azt szokták róla mondani, hogy burokban született. Tényleg Dulánszky püspökről is azt tartja a hír, hogy burokban született volna, a mint ezt a későbbi élete folyása is igazolja.

A gondos házi nevelésen kívül nem épen utolsó kedvező körülmény volt a fejlődő gyermekre, hogy a ház belső bizalmas baráti köréhez tartozott az akkoriban bajnai plébános, később Magyarország hercegprímása, Simor János.

Bizonynyal igazat kell adnunk Andrásy Gyula grófnak, a finom eszű diplomatának, a ki egy alkalommal azt a szellemes megjegyzést kockáztatta:

„A nagy emberek többet köszönhetnek a véletlennek, mint saját tehetségeiknek.”

Ki tudja, vajjon Dulánszky minden fényes tulajdonságai mellett csinálhatott volna-e olyan gyors karriert, ha sorsába bele nem avatkozik a szerencsés véletlen?

Fentebb reá mutattunk, hogy ez a szerencsés véletlen az ő életútjában nem kisebb tekintély volt, mint Simor hercegprímás.

Megérkezvén az iskolázás ideje, Dulánszky Nándor a gimnáziumi tanfolyamra Budára vitetett, a hol az egyes osztályokat sikeresen befejezván, az esztergomi növendék papok sorába vétetett föl.

Az a figyelem, melylyel pályáján nemcsak a szülők, hanem a néhai bajnai plébános is kísérték, eredményezték, hogy a már fiatal pap előkelő körökben fordulhatott meg. Szép, klasszikus latinsága, a mit még kora ifjúságában sajátított el, élte végéig vagyona volt, és bizony kiterjedt egyházmegyéjében aligha volt valaki, a ki szebben beszélt a Ciceró nyelvét.

Mikor Simor még szegény terézvárosi káplán volt a nagy árviz idején, még álmaiban sem mert gondolni az esztergomi rezidencia márvány-palotájára. Egy csendes falusi parochia független és nyugalmas élete képezte összes ambícióját. És ezt csakhamar el is nyerte. Mint 29 éves ifju került Bajnára plébánosnak, Sándor gróf uradalmába, a ki lovas bravourjairól már az időtájt európai hírre tett szert.

Mint említettük, a grófi családnak Dulánszky atyja volt egyik tekintélyes gazdatisztje; és a bajnai plébános még hercegprímás korában sem feledte el azokat a jó napokat, a melyeket a későbbi pécsi püspök családjában töltött. Azokat az apró szivességeket, a melyeket a gazdatiszt egykor a szegény plébánosnak tett, kamatostul térítette fiának vissza idővel a gazdag hercegprímás. Már ifju korában pártfogásába vette a későbbi püspököket, tért nyitott tehetségeinek, a melyekkel azután utat tört magának a fő papi trónusig.

Dulánszky a hittani tanulmányokat a bécsi egyetemen, mint a Pazmaneum kék reverendás növendéke végezte, a mely intézetről Vas Gereben, kedvelt írója a 60-as éveknek, azt mondta, hogy ez a püspökök iskolája.

Valami lehet a dologban, mert a most élő magyar püspökök tulnyomó nagy része növendéke volt a Pazmaneumnak.

Ebben a szép intézetben, melyben minden magyar egyházmegye néhány papot nevelt, Dulánszky négy évig tanult és azt elhagyván, néhány hónapot az ő budai plébánián töltött, ugynevezett száraz kápláni minőségben, mivel még akkor nem lévén 24 éves, felszentelhető nem volt.

Áldozárrá történt felszentelése után ismét Bécsbe került, a sz. Ágostonról címzett felsőbb papnevelő intézetbe, a hol a

hittudományokból a tudori fokot elnyerte. 1856-ban már Dulánszky drt Budapesten találjuk, előbb mint belvárosi káplánt, később a központi papnöveldeben mint tanulmányi felügyelőt és 1862-től kezdve mint egyetemi tanárt.

Kitünő kollegái közt, mint Palásthy, Schopper György, Zerich, Samassa, Pollák János és a híres kanonjogi tekintély Ruzsicska, Dulánszky Nándor dr. alig jött számba. Rokonszenves külseje, alkalmazkodó modora, hivatalos szorgalom, a társaságban, jó barátok közt kedélyesség — et praeterea nihil Tanóráját egyik tanár sem tartotta be oly pontosan, de nagynehezen, akadózva húzta ki, hogy discipulusaira nézve valóságos kin lett az ágozatos hittan az ő vontatott és ismétlésbe eső előadásában.

Mint a theologiai fakultás dékánja bürokratikus pontossággal végezte hivatalos teendőit. Mäskülönb: Bene vixit, quia bene latuit. Nem zavart vizet sem a sajtóban, sem a szószeben. sem az akkoriban a katolikus egyház életében előtérbe nyomult autonomikus mozgalmakban.

A theologiai karra jött a sor 1872-ben, hogy rektort adjon a budapesti egyetemnek. A rektorválasztó tanárok konzervatív része Dulánszkyt választotta jelöltjéül, a szabadelvűek Hatalát. Ekkor már a bajnai plébános Esztergomban székelt, mint az ország hercegprímása. Pártfogoltja érdekében rögtön kiadott a rendelet: Apage satanas! Mert tudnunk kell, hogy Hatala Péter már ekkor határozottan a proskribáltak névsorán állott az autonomiai nagygyűlésen viselt dolgai miatt, hol az egyháziak sorából az egri megyei Babics Jánossal mindössze ketten szavaztak szabadelvű minoritással és a csálhatatlansági dogma ellen tanusított konok ellenzéki magatartásáért, Lipovinczky nagyváradi püspök kivételével, az összes püspökök eltiltották a központi papnöveldeben levő klerikusait Hatala előadásainak hallgatásától.

Mindazonáltal Hatala nagy többséggel győzött Dulánszky ellenében, kinek ez érzékeny vereségnél szenvedett sebet Pauer Tivadar, az akkori konzervatív katolikus érzületű kultuszminiszter, az országos közoktatási tanács tagságával és Rónay Jácint távozásával a katolikus ügyeket előadó osztálytanácsosi állás tapasztalásával hegesztette be. Ha Napoieon katonái azzal dicsekedhettek, hogy tarsolyukban hordják a marsallbotot, az egyházi ügyek osztálytanácsosa még nagyobb joggal mondhatja, hogy zsebében hordja a püspöki infulát.

A miniszteriumban nagyon megkedvelték és gyorsan haladt előre. Mert míg Pauer János és Hidassy Kornél gyakran akadékoskodtak a maguk önálló nézetével; de Dulánszkyt föltétlen szubordinációja megtetszett a miniszternek. Így lön azután 1873-ban esztergomi kanonok és sümegi apát, 1874-ben választott bácsi püspök és végre 1875-ben Trefort székesfehérvári megyei püspökké nevezette ki. Vagyis rövid három év alatt emelkedett a katedrálról a püspöki méltóságra. Ekkor 46 éves volt.

Az egész dioecesis papsága, ugy mint hívei, a vármegye szolgálatában érdemesült egyházi multa, irodalmi névre, jól megszolgált népszerűsége támaszkodó Pauer Jánost óhajtottak, a ki széköresedés idején már két ízben kormányozta a megyét, benne volt a gyakorlatában. Mindez, valamint akadémiai tagsága, a vármegye katolikus főurainak, az Esterházyaknak, Zichyeknek, Czirákyaknak önkéntes közbenjárása nem kapacitálta Trefortot, hanem kinevezte Dulánszkyt, mint a nóta refrénje tartja: „Csak azért is!”

Simor hercegprímás nagy örömmel szentelte fel jámbor papját, kegyencét még gyermekkorából.

A mellőzött jó öreg Pauer Dulánszky beigtatásakor a székesfehérvári egyházmegye történetében kiadta arcképét és életrajzát is megírta. Nem ő volt az oka, hogy a püspöki alapítványok és adakozások hiányzó konkrét adatait egy általános frázissal kellett pótolnia.

Ezért az érdemeiért Fejérvármegye közönsége mintegy előlegbe adta neki azt a fagyos fogadtatást, a melyre beigtatásakor talált. Rendkívüli hideg volt, a lehellet is jégcsappá vált a levegőben, mikor székesfehérvárában beigtatták 1875. decemberében.

Egyik praebendátus erősen fujta a kezét, panaszkodva a kiállhatatlan időjárás ellen.

— Soha se panaszkodjál — sugta neki a mellette álló — legalább az új püspök ennek a hidegnek rovására írja ezt a fagyos fogadtatást.

Nem is megegedett meg Székesfehérvárott. És ha szivesebben társalgott is német ajku katonatisztekkel, mint magyar papjaival klerusát még sem exerciroztatta tulszigoruan és kevésbbé érezte vele szeszélyét, mint a csálhatatlanságot megszavazó elődje, a jó Jekelfalussy.

A gyöngye jövedelmű fehérvári püspökséget egyébként csak átmeneti állomásnak tekintette Fortuna-szekeeren. Hagyományos szerencséje és Trefort pártfogása nem is hagyták cserben. Ő érte nemcsak Krisztus halt meg, de Ranolder is, kinek veszprémi örökebe Kovács Zsigmond ülvén bele, kinek a hírhedt mérgezési pör miatt, melynek a korona pertörlése vetett véget, nem valami kellemes napjai voltak a pécsi aulában. Így aztán az utána megüresedett pécsi püspökséget 1877-ben Dulánszky nyerte el egy Ipolyi Arnold-dai szemben.

A pécsi papság rokonszenvesen fogadta és szelid kedélye, leereszkedő nyájassága által csakhamar megnyerte a sziveket.

A legjobb jövedelmű püspökségek egyike lévén a pécsi, a méltóságának megfelelő tekintélylyel megjelent új püspöktől igen sokat várt az egyházmegye, a város, hol elődjei nagy tettekkel öröközték meg nevüket. Dulánszky Adolf jószágigazgató a megmondhatója, miért hiányzott a püspök bátyjának a neve állandóan a hazafias és kulturális célú alapítványok mellől, és ez az oka, hogy dacára 19 évi pécsi püspökségének, nem kerül neve egy lapra a Szepesy, Radonay és Klimó püspökökével. Ugy van az, hogy a kinek sok adatott, attól sokat követel meg az irás és a közvélemény igazsága.

Gazdasági beruházásokra azonban sokat fordított, ennek az eredménye volt az a 82 000 frtra menő alapítvány, melyet nem régiben létesített egyházmegyei célokra. Nádasdi nyaralóját, melyet előde teljesen elhanyagolt, mesés pompával, teljes műziléssel és a kertészet csodáival szerelte fel, parkkal, árnyas ligetekkel, lombos fasorokkal, csörgedező csermelylyel látta el, és Galimberti nuncius, a kivel belső barátságban élt, ezt a helyet tisztelte meg látogatásával, melyről az elragadtatás hangján beszélt.

Visszaélnénk azonban tisztünkkel, ha elhallgatnók azokat az előnyöket, a miket ő létesített kormányzata alatt. A pécsi papnövelde kiépítése, az alapítványi hivatal felállítás, a szürke nénéknek négy helyen való letelepítése, a zeneiskola létesítése mind az ő nevéhez fűződnek.

Életének azonban egy nagy célja, törekvéseinek egy magasztos érzménye volt az ősi székesfehérvári restaurálása. Egy évtized hosszú munkája volt ez, a melyhez jóval több szükségeltetett két millió forintnál, a mely rengeteg összegnek az előteremtésében Dulánszkyknak hatalmas része van. Az építést ugyyszólván a káptalan ellenzése dacára kezdette meg, és pazar fényvel, kiváló műgonddal emelt egy oly monumen-

tális épületet, mely egyike hazánk legelső műemlékeinek.

Már Dulánszky elődje foglalkozott a rég szükségesnek mutatkozó helyreállítás, illetve átalakítás tervével. De a kivitel száz meg egy okból elhalasztatott. Dulánszky minden akadálylial erélyesen szembeszállott és azokat szerencsésen le is győzte.

Hogy képet alkosson magának arról, milyennek kell lenni a pécsi székesegyháznak, tanulmányokat tett, hogy milyen is volt hajdan, első szépségében a helyreállítandó székesegyház. Ő maga, a fáradhatatlan püspök beutazta a művelt külföldet; megtekintette, a pécsi székesegyházzal rokon művü speieri, wormszi székesegyházakat, a sz. Gereon és az apostolokról címzett kölni templomokat, Milanóban sz. Ambrus, Rómában sz. Kelemen, Ravennában sz. Apollinaris templomait.

Ekként teljesen tájékozva a feladat célja iránt, a nagy mű kivitelére sikerült megnyernie Schmidt Frigyes építőművészt, a ki 1882. évi június hóban a munkához hozzálátott.

Azt a gondot és gyötrelmet, a melyet ily alkotás okoz annak, a ki azt intézi, csak az érheti által, a ki látja. Minden részlet kívül, belül csak az ő helybenhagyása után jutott kivitel alá. A remekművü templom elkészítéséhez minden mesterség igénybe volt éve. A kőművesek, ácsok, kőfaragók, festészek egész serege volt elfoglalva; míg a nagy, a lázas munka tartott, alig volt nap, meiyen a püspök a művészekkel, kik közül a kiválóbbak mindig asztalánál étkeztek, ne tanácskozott volna, hol erről, hol arról a tárgyról.

Ebbe az időbe esik, hogy a hazai sajtó erős támadásban részesítette Dulánszkyt, a miért a templomot külföldi művészekkel festette ki. Pedig hát ez a támadás — mint azóta teljesen beigazodott — teljesen alaptalan és indokolatlan volt. Adjuk meg az elhunytnek az igazságot haló porában és adjuk elő a tényeket, úgy amint van.

Schmidt Frigyes, a kinek terve alapján restaurálták az épületet, a ki egyuttal az építés vezetésével is meg lón bizva, a belső díszítés iránti intézkedést kikötötte magának. Eppen Dulánszky érdeme tehát az, hogy rábirta a művészt, hogy elsőrangú hazai freskó festőink — Lotz, Than és Székely — továbbá szobrászaink — Zala és Kis György — tehetségeinek tért nyisson. A nevezett magyar festőművészek összesen 37 850 frtot, Zala 33 610 frtot, Kis György 15 500 frtot kapott.

Egbe nyúló tornyaival díszeskedő szép templomunk aztán elkészült, ő felsége, a király jelenlétében átadatott rendeltetésének, ekként égbetörő imádsággá változva át a pécsi templom kívülről is ritkítja párját, annál inkább a belseje. Annyi tény, hogy Dulánszky ebben a templomban nevét aere perennius megörökítette és hogy ez által, e nagy alkotása által hazájának oly emléket emelt, mely művelődésünk fejlődésében egykor megálló pontot fog képezni, hová tanulni járnak a művészetre törekvő növendékek, úgy, mint felkent mesterei a hazának.

Betegsége és halála.

Ha Dulánszky püspök betegségének leírásában sorrendet akarunk tartani, ott kellene kezdenünk, hogy betegsége már tíz éves keletü ekkor jelentkezett nála az úgy nevezett szív-aszthma.

A mostani katasztrófával végződött betegség tulajdonképpen 1893 ban vette kezdetét, midőn a püspök szokásos évi karlsbadi kuráját elvégezvén, innét hazajöve, házi orvosa, dr. Pasitzky tilalma dacára bérma köruttra indult a nélkül, hogy a karlsbadi kuránál elengedhetlen, úgynevezett dietai utógymógymódot foganatosította volna. Ennek kö-

vetkeztében már az uton rosszul lett, és egészségi állapota napról napra rohamosan hanyatlott.

1894. év tavaszár tarkóján anthrax keletkezett, minek folytán Budapestre ment, a hol híres egyetemi tanárok operálták. Nem sokára a műtét után az alkalmazott kötelék felbomlott, a miből kitolyólag igen sok vért vesztett, úgy, hogy meglevő bajaihoz a hámmorrhágia is járult. Ennek következtében beállt nála a marasmus. Házi orvosa és több meghívott orvos klimatikus gyógyhelyet ajánlottak a szenvedőnek, így aztán 1894. november elején Arcóba, dél Tirolba utazott Pozagay kanonok és nővére kíséretében.

Kezelő orvosi betegségére nézve eltérő véleményben voltak. Pauntz dr. határozottan állította, hogy a püspöknek cukorbetegsége van; annyi azonban kétségtelen, hogy már Arcóba érkezésekor krónikus vesebajban, az úgynevezett Bright-kórban szenvedett.

Arkóból 1895. nyarán még gyöngébben érkezett vissza nádasdi nyaralójába, a hol még a legjobban érezte magát. Házi orvosa itten dr. Jahoda Gábor volt, azonban többször meglátogatta dr. Diescher, császarfürdői orvos, a kit barátságával is kitüntetett a püspök, továbbá Angyán dr. egyetemi tanár.

A nádasdi szép napok elmúltával, midőn már az idő is úszre fordult, a püspököt újra elővették aszthmatikus bántalmi, minek folytán — már csak a könnyebben való gyógykezelés végett is — újra bejött Pécsre október végével.

November közepe táján az aszthmatikus nehéz légzés oly aggasztólag lépett föl, hogy környezete a legrosszabbtól tartott. Pasitzky dr. ekkor digitatis cseppeket rendelt, s ezzel sikerült is a szervekben, különösen a tüdőben levő felgyülemlett vizenyőt eltávolítani.

Ezután mintha jóra fordult volna minden, étvágya megjött, el-elársalgott környezetével; azonban a javulásához fűzött remények csakhamar megcsappantak.

December közepe táján újra ágyba döntötte régi betegsége, mely kinzóbban lépett föl nála, mint valaha. Karácsony előtt való nap Pasitzky dr. azt mondta, hogy nem éri meg a másnapot, de szívós természetű, úgy látszott, leküzde még ezt az utolsó rohamot is. Már-már lábbadozni kezdett nem-sokára, jóllehet éjjelenként folyton hallucinált, s ha most hétfőn egész baloldalát szélhűdés nem éri, talán még menthető lett volna. Ez aztán végképp döntött sorsa fölött, a hűdés fejét és balkezét is megtámadta, eszmélete elveszett, nem ismert föl senkit. Kinos vergődésben teltek el az órái, míg végre csütörtökön délelőtt 11 órakor beállott az agónia.

Délután folyamán megjelentek a hal dokló ágyánál a családtagok és a püspök halószobaja mellett visszafojtott lélegzettel várták a történendőket.

Diescher és Sik orvosok folyvást a halál-tusát vivó főpásztor mellett voltak és folyton lesték szívdobozását, mely percről-percre gyöngült.

Nyolc óra után az orvosok kijelentették a zomszédszobában várakozó és aggódó rokonoknak, hogy a katasztrófa bekövetkezése csak percek kérdése. Végre kilenckor bekövetkezett, a mire régen el voltak készülve: a sokat szenvedett püspök lelke elszállott Urához.

Az elhunyt püspök testvérhuga, Dulánszky Mária, testvére Dulánszky Adolf, továbbá ennek vejei Friedl Károly dr. jogtanár, Löffler Emil főhadnagy, valamint Pozagay oldalkanonok, Ujváry titkár, Hanuy szentzéki jegyző, Walter Antal kanonok, Hinka László uradalmi ügyész, térdreborultak ekkor és buzgó imát bocsátottak az elköltözött lelki üdvéért.

Megszólalt nem sokára a székesegyhás nagy harangja, amint az előre meg volt ál-

lapitva, hogy az egész város lakossága megtudja a szelid lelkületű főpap kimúltát.

Nem sokára esután Troll Ferenc c. püspök, nagyprépost, Beck karkaplán és Friedl jogtanár kíséretében a készen álló püspöki kocsik egyikén a táviró hivatalba hajtottak és a bekövetkezett katasztrófáról értesítették a római pápát, Rampolla bíborost, Agliardi bécsi nunciust, a hercegprimást, valamint magyarországi érseket és püspöket, továbbá Friedl jogtanár a család nevében tudatta a gyászírt a kabinet-irodával, Fehérváry miniszterrel és az elhunyt jóbarátaival.

A részvét.

Impozáns módon nyilvánult, különösen a pécsiek részvéte, melylyel a püspök elhunytá alkalmából adóztak az egyházmegye nagy halottjának. A középületek, sőt több magánház is gyászlobogókat lengettek, a pécsi dalárda ma esti mulatságot, valamint a pécsi jótékony nőegylet holnap délutáni uszonáját, tekintettel a gyászra, elhalasztotta.

A részvét-sürgönyök egyre érkeenek úgy a káptalanhoz, mint a család tagjaihoz. **Ő felsége** részéről a következő sürgöny érkezett a kabinet-irodából:

„Ő cs. és apostoli kir. felsége mély sajnálattal értesítvén nagyérdemű főpásztorunknak, Dulánszky püspöknek elhunytáról, a főtisztelendő káptalannak őszinte részvétét a fájdalmas veszteségben tudatni kívánja. Legfelsőbb meghagyásból

Pápa y István.”

Agliardi bécsi pápai nuncius részvét-távirata a következőleg hangzik:

„Dum piacularibus hostiis rogo Deum pro animo defuncti episcopi, particeps sum moeroris viduatae dioecesis.

Nuntius Apostolicus.”

Vaszary Kolos esztergomi érsek és Magyarország hercegprimása a következőleg kondoleált:

„Legőszintébb részvéttel osztozom az egyházmegye gyászában.”

Perczel Dezső belügyminiszter a következő sürgönyt intézte a káptalanhoz:

„Fogadja a mélyen tisztelt püspöknek elhunytá alkalmából őszinte részvétem kifejezését.”

Wlassits Gyula részvétsürgönye a következő:

„A kitünő főpásztor elhunytá alkalmából fogadja, kérem, igaz részvéteimet.”

Részvét-sürgönyöket küldtek: Bognár István, egyetemi theologiai dékán, Klinger István egyetemi tanár, volt rektor, Kammerer Ferenc orsz. képviselő és még igen sokan a család ismerősei és jóbarátai.

Előkészületek a temetésre.

Míg az orvosok a bebalzsamozást el nem végzik, addig a közönség nem bocsátatik a holttest megszemlélésére. Valószínűleg a ma esti gyorsvonattal fog megérkezni az a két fővárosi orvos, kikkel Diescher dr. már előre megállapodott, hogy a bebalzsamozást ők fogják elvégezni.

A holttest felravatalozása a püspöki rezidencia házi kápolnájában megy végbe. A temetés kellő szertartás mellett **2. hó 29-én szerdán d. e. 10 órakor lesz.** A mint eddigelé hiszik dr. Hornig Károly b. veszprémi püspök, az elhunytak bizalmas barátja, fogja a gyászszertartást végezni.

A halálózásról a káptalan két jelentést is adott ki, egyiket latin nyelven az egyházmegye papságához, a másikat magyar nyelven a nagyközönség számára. Az utóbbi így hangzik:

A pécsi székesegyhási káptalan mélyen szomorodott szívvél jelenti szeretve tisztelt áldott emlékü püspök atyjának, Nagyméltóságú és Főtisztelendő Dr. Dulánszky Nándor ur, pécsi megyés püspök, valóágos belső

titkos tanácsos, az első osztályú vaskorona-rend lovagja, a Ferenc József-rend nagykeresztese, a műemlékekre felügyelő országos bizottság tagja, bekebelezett hittudornak folyó évi január hó 24-én éjjeli 9 órakerékeken át tartott szenvedéseknek bámulandó keresztényi béketűréssel való elviselése, a haldoklók szentségeinek ajtatos felvétele után a Pápa ő szentsége külön áldásában való részesülése után, áldásos életének 67 ik, áldosó papságának 43 ik, püspökségének 21-ik, pécsi püspökségének 19-ik évében történt gyászos kimúltát. Az Urban elhunyt püspök-atyának drága földi maradványai folyó hó 29-én reggeli 9 órakerékeken a püspöki székház kápolnájában beszentelés után a székesegyházba vitetni s ugyanott az ünnepegyes gyászistentisztelet befejeztével a boldog feltámadás reményében nyugalomra helyezett. Pécs, 1896. január hó 25-én. Az örök világosság fényeskedjék neki! a káptalan nevében: Troll paulai Ferenc káptalani nagyprépost, választott trebinjei püspök.

A családtagok által kibocsátott gyászjelentés szövege a következő:

Alólirottak a saját nevükben és a széleskörű rokonság nevében fájdalomtelt szívvel tudatják, hogy a forrón szeretett legjobb fivér, sógor, nagybátya és rokon nagyméltóságú és főtisztelendő Dr. Dulánszky Nándor ur, pécsi megyéspüspök, ő ca. és ap. királyi Felségének valóságos belső titkos tanácsosa, az I. oszt. vaskorona-rend lovagja, a Ferenc József-rend nagykeresztese, a műemlékekre felügyelő országos bizottság tagja, bekebelezett hittudor stb. folyó évi január hó 24-én esti 9 órakerékeken életének 67-ik évében hosszas szenvedés és a haldoklók szentségeinek ajtatos felvétele után jobb létre szenderült. A boldogultnak hült tetemei folyó évi január 29-én reggeli 9 órakerékeken a püspöki székház kápolnájában beszenteltetvén, a székesegyházba fognak átvitetni és a gyászistentisztelet megtartása után a boldog feltámadás reményében ugyanott nyugalomra helyezett. Pécs, 1896. évi január hó 25-én. Az örök világosság fényeskedjék neki! Dulánszky Adolf és Mária testvérei. Dulánszky Adolfné, szül. Lindenthal Mayer Hermína. Özv. Dulánszky Károlné, szül. Damianich Mária sógornői. Dulánszky József, Dulánszky Mária és férje Dr. Friedl Károly, Dulánszky Riza és férje Löffler Emil, Dulánszky Nándor.

Dulánszky Lajos és neje Erőssy Margit unokaöccsei és unokahugai.

A „Cerimoniale episcoporum“ az elhunyt püspökkel követendő eljárást a következőleg szabja meg:

A meghalt püspök holttestét házbeli emberei meleg vízzel, borral és illatos fűvekből készült vízzel megmossa mindjárt a halálozást követő reggel; ha azonban az örökösöknek úgy tetszenék, ők a holttestet be is balzsamozhatják.

A belső részeket ebben az esetben külön kell választani a testtől és azt külön kell eltemetni. Ha azonban ez nem eszközölhető, gondoskodni kell, hogy temetés előtt a holttest rothadásba ne menjen.

Midőn a test kellőleg megmosatott, következnek a felöltöztetés. Az elhunyt püspök rendes ruhái fölé felhuzzák a karinget (rochetton) és utána a rendes egyházi öltözéket, ugymint: a pontifikális cipőket, a humerálét, cingulust, nyakába akasztják rendes mellkeresztjét, továbbá ráadják a manípulust, a stolát, keztyűket, viola színű kanzulát, fejére az egyszerű püspök süveget és ujjára a pásztor-gyűrűt. Kezeit mellén keresztbe fektetik s jobbába keresztet helyeznek el.

Intézkedik ezután a „Cerimoniale“ magáról a felravatolozásról. A ravatal a házikápolnában állítandó föl. Magassága legalább is 6, hosszúsága legalább is 12 arasznyi legyen.

Ekként elhelyeztetvén a kellőleg felöltöztetett holttest, betakarítatik fekete posztóval, esetleg fekete selyem lepelletel. A ravatal alsó részénél, lábtól asztalka helyezendő el tiszta fehér terítővel, melyen allandóan két meggyújtott gyertya legyen, valamint egy misekönyv; az asztalka közelében pedig egy szenteltvíztartó, füstölő, tömjéntartó, egy karing fekete stolával és palásttal.

Allandóan két klerikus fog imádkozni a ravatal előtt, a kiket, tekintettel a téli, hideg időre, gyakrabban fognak leváltani.

A temetési szertartás a templomban és a kriptában fog lefolyni rekviemmel és az eltemetés után egy nagy solemnis misével, melyet szintén valamelyik püspök, lehet hogy Meszlényi Gyula szatmári püspök, fog celebrálni a rendes egyházi színes mise-ruhában, fényes segédlettel.

Egyébiránt több főpap megérkezését is várják a temetés alkalmából, sőt az sem lehetetlen, hogy Schlaub bíboros, nagyvárad püspök is megérkezik. Ebben az esetben ő végezné a gyászszertartást.

H i r e k.

Pécs, 1896. január hó 25.

Napirend 1896. január 26-án.

Naptár: vasárnap jan. 26. — Róm. kath.: Polikárp. — Prot.: Polikárp. — Görög-kel.: (1896. jan. 14.) Fritid. kezd. — Zsidó: Schebat 11. — Napkél 7 óra 35 percek. — Nyugszik 4 óra 51 percek. — Holdkél 8 óra 37 percek. — Nyugszik 6 óra 37 percek. — Hétfő jan. 27. — Róm. kath.: Aranyzáju János — Görög-kel.: Krizosztom. — Görög-kel.: (jan. 15.) Kalib János. — Zsidó: Schebat 12. — Napkél 7 óra 34 percek. — Nyugszik 4 óra 52 percek. — Holdkél 8 óra 51 percek. — Nyugszik 7 óra 32 percek.

Időjárás: hőmérséklet 3 Celsius fok hideg, léghyomás 758. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint fagy jelentékeny csapadék nélkül.

Színház: Vasárnap délután félhelyárral a „Kisalanuszi“, este 7 órakerékeken a „Céger“ — Hétfőn „Mongódn ur felesége.“

Mecsek-Egyesület közgyűlése a városban d. e. 10 órakerékeken.

— **(A katolikus kör tagjai a püspök temetésén.)** A pécsi kath. kör tagjai ez uton kéri fel az igazgatóság, hogy a kör fővédnökének, dr. Dulánszky Nándor megyés püspöknek f. hó 29-én, szerdán délután 9 órakerékeken tartandó temetésére megjelenni sziveskedjenek a kör helyiségében, honnan testületileg fognak a temetésre vonulni.

— **(A thea-estély elhalasztása.)** A jótékony nőegyletnek holnap (vasárnapra) kitűzött thea-estélyét — a megyés püspök halála folytán — elhalasztotta a jövő vasárnapra, a mikor is Kalmár Piroka, színházunk kedvelt művésznője a legújabb és végleges program szerint, szavalni fog, meg Erreth Jánosné urnő énekével fogja gyönyörködtetni a thea est közönséget.

— **(Pál fordulása.)** Ma, szombaton, Pál fordulása napján ülte meg a pécsi papnöveldéi intézet védszentjének emlékűnnepét. Az intézet házi kápolnájában ünnepélyes szentmise volt ez alkalomból délután 10 órakerékeken; majd utána az intézet nagytermében

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Heti krónika.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Ez a hét az illúziók hete volt. Csak a végső napján vegyült bele a gyász, a mi megyés püspökünk halála miatt.

Illúzió pedig, kérem szeretettel, kétféle van. Az egyik, az az illúzió; a másik, az egy — ruha. De milyen ruha, nyájas olvasó, milyen ruha! Már ezelőtt egy hónappal tanakodott rajta a papa, meg a mama, hogy ez a ruha milyen legyen; s bár ezelőtt egy héttel készen volt, mégis találtak rajta igazítani valót egészen addig a percig, míg nem kellett a bálba menni, természetesen halálra szekirozván ezzel a varrónót, a ki napjában vagy százszor megfogadta, hogy „no hiszen ezeknek se varrok többet!“ Node ez a ruha nem is olyan ruha, mint a többi. Szabad legyen itt tanuságul hívni egy modern poétát, a ki azonban igen takaros verseket tud kipöndöríteni minden modernséggel mellett is. Hát ő azt mondja, hogy

... a báli toillettek

Legszöbb tündére az illúzió!

Illúzió ruhában megy a bálba

A kis leány mamája oldalán,

Illúzióba járja a karingót

És abban él a ssive is talán!

S ez az illúzió ruha a héten is dominált. Dominált minden más ruhák felett, édes ábrándozásra csábítva a meglelt férfit; felcsillanó remény sugarát lopva az aglegény szívébe és a „lenni vagy nem lenni“ dilem mája elé állítva az ifjút, a ki a „szeret, nem szeret“ kérdéséről teszi függővé így farsang idején az életét, persze csak egy báli éjszakára. A Vigadó nagytermének e héten is kijutott az illúzió ruhákból. S a hangulat leírására most megint csak a fentebb idézett modern poéta takaros verséhez folyamodom. Mert

A mikor ott a nagy teremben egy-egy Illúziós leányka megjelen.

Száz férfiszívben egyszerre fakad ki Tavasz, ifjuság, ábránd, szerelem.

Feledve minden; hogy hideg van itt benn, S hogy odakinn szítálva hull a hó;

Ad meletet, szerelmet, ifjuságot

A könnyű, édes, szép illúzió!

A zene szól, a párok kipirulva

Suhannak ide, lejtének oda;

Főhangzik itt-ott biztatón a jelszó,

Hogy: ha lehet, meg nem halunk soha.

Szürkül a regg... a szemetes mozog már

És odakünn szítálva hull a hó...

Fázva simul a mama oldalához

A könnyű, édes, szép illúzió!

És sohajtja: hajh, nincs kaució!...

Ezt már én mondtam, s a mint prózai em-

berhez illik, prózában. Ebből következik aztán, hogy minden illúzió mulandó, még az illúzió ruha is, a mely pedig e héten uralkodó planéta volt minden bállok felett.

S most számoljunk le az illúzióval, mint ilyenekkel.

A mint mondtam, ez a hét az illúziók hete volt. Illúzió uralgott nemcsak a báltermekben, de a politikában is. De ennek a hatalma tovább tartott, mint az illúzió ruha varázsa; nemcsak egy rövid éjszaka, de hosszú napok egymásutánján fogva tartotta a politikusokat, a kik abban az illúzióban ringatták magukat, hogy meglesz a milleniumi béke, Apponyi fuziónál Bánffyval és a tiszta választások nem lesznek többé — illúziók. De hát gyönyörnek ez talán sok is lett volna s az szépen — szertefoszlott; tanusítván, hogy a milleniumi béke, a fuzió és minden minden csak illúzió, még a tiszta választások is. Csak az a furcsa a dologban, hogy míg a treuga Dei és a fuzió illúziója a levegőbe ment, addig a tiszta választások illúziója még mindig megmaradt, maga a Bánffy kormány igyekeztén azon, hogy erőszakos és jogtipró választásokkal abba az illúzióba ringassa a közvéleményt, hogy tiszta választás ma már Magyarországon csakugyan — illúzió.

Lám, valamikor a „felix Austria“ is abban az illúzióban ringatta magát, hogy a német összbirodalom megalkotása csak —

gyültek össze a növendékpapok s ott az ünnepre vonatkozó emétkbeszédet és imádságokat végezték el. Az ünnep többi része a püspök halála folytán elmaradt.

(Füvés a vízfolyásban.) Ma reggel nagy népsódulást okozott a Klímó-utca alsó részén egy ember, a ki a legalaposabban berészegedve ott fetrengött a vízfolyásban az utca közepén és semmiféle kapacitásra sem mozdult onnan. Kötsei Mátyásnak hívják a különös fűdőt vevő embert, s foglalkozására nézve napszámos. Csak nagy sokára tudott kivergődni a vízfolyásból, a mikor véletlenül arra vetődött két ismerős s ezek karonfogva haza akarták vezetni. Kötsei Mátyás azonban gyanút fogott s ki szabadította magát a cimborák kezei közül. — Dehogyan nem, talán hogy a dutyiba veszesetek! szót és szép lassan elballagott ő maga az utján, amolyan vizesen, a hogy a vízfolyásban megfürdött.

(A tolvaj Gerencsér.) Valami kor jobbnak is látott az a szabólegény, a ki tegnap este bekopogtatott Nagy Dávidné petrezselyem-utcai házához, éjjeli szállást kérve. Az éjjeli szállást meg is kapta a jószívű asszonynál, de ezt a jószívűséget azal hálálta meg, hogy reggel, a mikor eltávozott, elvitte magával Nagyné aranygyűrűjét és fülbevalóját is. A meglopott asszony most siratja a jószívűségéből támadt kárát, a tolvaj legény pedig, a ki Gerencsér Gyula szabólegénynek vallotta magát s azt állította, hogy himesházai illetőségű s most Budapestre utazik, hogy ott munkát keressen, valahol messze járhat már, s mindenesetre nem olyan tájon, a hol félnie kellene az elfogatástól s vele együtt az ellopott tárgyak sem kerülnek meg egyhamar.

(Vendégszereplő lovak.) Nagy riadalmat okozott ma délelőtt a Mór utcán egy száguldó urifogat, mely elé fogott két ló megvadulva rohant végig feltartóztatlanul a Mór-utca végéről egész a Mária utcaig, melynek sarkán aztán az egyik ház oldalához vágódván a kocsi hátsó része, itt fenakadt s a bősztült lovakat csak így lehetett megfékezni. A fogat — a mint megtudnunk sikerült — egy kéméni birtokos fogata volt, melyet a kocsi hajtott volna le a Mór-utca végéről, mikor egyszerre a kocsi fogott két hevesvérű ló valamitől megijedt és a kocsit elragadta. Órült vágatással törtettek

illúzió; s ime már huszonöt éves a nagy Németország, a mi nek a jubileumát e héten ünnepelték meg a németek és velük, jobban mondva élükön, a császáruk, Vilmos, a ki csak egy illúziót ismer, azt, ha valaki tagadná, hogy a németek csak az istentől félnek.

És Ausztria ma sem tanult e legújabb kudarcon. Most meg abban az illúzióban ringatja magát, hogy ha sikerült Bismarcknak és nagy Vilmos császárnak a németeket egyesíteni, mért ne tudna ő is összbirtokdalmat csinálni Ausztria és Magyarországból. Hanem hát ezt az illúzióját e héten igen megzavarta egy eset, mely kétszerezesen — Guttenbergnek köszönhető. A hivatalos lapba ugyanis tévedésből belevevették a kis Guttenberg az osztrák vasuti miniszternek Guttenberg lovagnak a kinevezését. Tévedésből, mondom; mert csak azt nem vallja be se a hivatalos lap, se Percel belügyminiszter, hogy ez a tévedés tulajdonképpen — csempésés volt, így akarván a magyar hivatalos lapban olyan kinevezést közölni az illúzióalkotta „Gesammt Monarchia“ illúzióban szenvedő lovagjai, a mihez Magyarországnak semmi köze. De hála az ellenzőknek, ez a csempésés nem sikerült és ha van esze Ausztriának, hát belátja, hogy megint egy-gyel kevesebb az illúziója.

Magyarországnak pedig megint három-négy emberrel több az ősrégi nemessége.

keresztül az utcán, a nélkül, hogy valaki feltartotta volna őket. A száguldás közben a kocsi féldoldalára borult és úgy vonszolták maguk után a megvadult állatok; s az a dologban a különös és a szerencsétlenségben is szerencse, hogy a kocsi a bakról le nem esett, hanem rémületében féldalt is ülve maradt a kocsin s minden áron megfékezni igyekezett a megvadult állatokat. A mi azonban mindaddig nem sikerült, míg a kocsi a Mária-utcán fenn nem akadt, a mikor aztán magától is megjuhászodott a két kéméni paripa, a melyek vendégszereplése, hogy szerencsétlenséget nem okozott, csakis a véletlen szerencsének tulajdonítható.

(Lövés az éjszakában.) Az éjjel a kisgyűd utcában úgy tizenegy óra tájban egy lövés dördült el, felverve a kihalt utca csendjét egy pillanatra s aztán újra csendes lett minden. A lövés zajára ki sem hallgatott, csak egy-két későn járó munkás ember ment abban az irányban, honnan a lövés hangzott. Ott azonban nem találtak senkit, csak egy részeg fővel dülöngélő embert, a ki Spacsek János napszámosnak nevezte meg magát és amint az emberek békén hagyták, tőle telhető sietséggel állt tova. Minden valószínűség szerint ő tette a lövést s nem lehetetlen, hogy magát akarta meglőni, de nem talált s egyszerre elment a kedve, hogy a második lövést is megriszkirozza. A helyett az utca végén nótára gyújtott és fujta szenvedélyesen, hogy „minek is van szerelem a világon!“ S bizonyára valamelyik korcsmában a boros pohar mellett kereste meg erre a nagy kérdésre a választ, el is feledve az éjszakába tett lövést, a mely ha őt találta volna, bizonyára nem lenne többé soha sem kíváncsi arra, hogy minek is van szerelem a világon?!

(Orrvadászat) Nehogy sajtóhíjának vélje az olvasó, előre is kijelentjük, hogy igenis egy orrvadászat történetét mondjuk el. Ezt az orrvadászatot pedig az éjjel tartotta Gundi Ferenc bányamunkás a — felesége orra ellen. Ugy történt ugyanis a dolog, hogy Gundi, a ki nem a legjobb egyetértésben él a feleségével, a mint tegnap éjjel úgy 11 óra tájban, jól beborozva, haza ment, a felesége összeveszett vele, hogy mért iszassa el mindig összes kereményét. A férj erre a prédikációra azzal felelt, hogy felkapott egy kezűgyébe eső

Mert azok a konstantinápolyi nagykereskedők, Megyeri Krauszok és bankigazgatók, bizonyára abban az illúzióban ringatóztak e héten, hogy az ő ősök legalább is Árpád apákkal jöttek be ebbe az országba — mindegy, ha párduckacagányban, ha nyulbőrrel — s az ő ereikben is eht kék vér folyik, ha nem is születésük óta, de legalább azóta, hogy a nemesítési illetéket a Bánffy-kormány választási kasszájába befizették.

Hát ez az illúzió természetesen, csak őket boldogítja. Mi bizony kötve hisszük, hogy ősüket olyan messze fel tudnák vezetni; s ha megcspolnák ereiket, bizony elrontanák minden illúziójukat a kék vérük — kevertésége.

No de nem akarom rontani az illúziót; hiszen eléggé rontották azt e héten mások is.

Csak egy-két példát hozok fel. Tudvalevőleg a mi kedves színésznők, Kalmár Pirokska e héten jött haza szegedi vendégszerepléséből. És büszkén olvastuk, édes illúzióba elmerülve, hogy mint rajongtak művészetéért a szegediek. De br! egyszerre hátborsózva ébredtünk fel az illúzióból, azt olvasván a szegediekről egy pécsi újságban, hogy a művésznőt lelkes óvációban résszítve „többször hústák a lámpák elé.“ No, vége az illúzióknak, elfoglalván helyét a rideg próza. Köszönjük az olyan lelkes óvációkat, melyek folyamán többször huznak valakit a lámpák elé! Bizony, soha

kést és azzal le akarta vágni az asszony orrát, hogy elcsufítsa azt. Az asszony persze menekült előle a megkezdődött az orrvadászat, először a szobában az asztal körül, majd a konyhában s aztán az udvaron, hol jajgatva kiabált a részeg embertől kergetett asszony segítségért. Végre a lakók felbédtek a zajra és lefogták a felbőszült embert s elvevén kezéből a kést, le is tudták annyira csillapítani, hogy lemondott a felesége orra iránt támadt vadászszendélyéről és megbékülvén, töredelmesen kérte az asszony bocsánatát. A mit azonban nem kapott meg egész reggelig, a mikor kijőzönodva, semmiről sem tudott semmit és csodálkozva hallgatta, hogy az éjjel le akarta a felesége orrát vágni. És bizonyosan le fogják tagadni a járásbíró előtt is, hová a felesége nemsokára becitáltatja, hogy elvegye a kedvét az — orrvadászattól.

(Elhalasztott mulatság.) A pécsi dalarda ma szombati dalestélyét — a megyés püspök halála miatt — elhalasztotta s annak újabb megtartási napját majd annak idején a sajtó és falragaszok útján adja a közönség tudomására.

(Az új főbíró Szemelyen.) Nagy napja volt f hó 23-án Szemely községnek, mert e napon látogatta meg először az új járási főbíró, Vaniss Sándor, kit a község határánál lovas banderium fogadott és kísért a községbe a bírói lakig, hol a polgárok nevében Czanka Sándor üdvözölte. A főbíró megérkezte után nyomban megkezdődött a községi tisztújítás, melynek folyamán a főbíró ur hazafias érzületének szép tanujelét adta. Szemely községnek ugyanis jobbára horvát nyelvű lakossága van, a férfiak azonban mind beszélik a magyar nyelvet is, mégis akadtak többen, kik azzal a kíváncsággal álltak elő, hogy a főbíró horvátul beszéljen. Ezeknek előbb magyar, majd horvát nyelven tudtul adta, hogy Magyar hazánkban magyarul kell tudni, érezni, de beszélni is. A tisztújítás befejeztével erélyes szavakban figyelmeztette az előjáróságot kötelességeinek teljesítésére, de a községi lakosságot is intette az előjárók rendeleteinek tiszteletben tartására. Majd meglátogatta a községi iskolát is, hol amas óhájának adott kifejezést, hogy a fősulyt a magyar nyelv megtanítására kell fektetni, a miben ott különben eddig sem volt hiány.

hittük volna, hogy a szegedi közönség ilyen kép ad kifejezést a tetszésének Thália papnővel szemben. Mert a direktorokkal szemben mar egészen másképp viselkedik, irasban — schwarz auf weiss — állítván rójuk, hogy nagyon megvolt velük elégedve — hajdan. Egy ilyen elismerő okiratot Somogyi igazgatónak is küldtek. Hm! hm! nagy illúzió-cista a mi direktorunk; ezt nemcsak azzal bizonyította be e héten, hogy erre az eső után köpönyeg elismerő iratra ad valamit, hanem azzal is, hogy az egész hét minden napján kedves illúzióba ringatta a közönséget, azzal az előrelátó gondossággal, hogy mindig titkolta, mi lesz másnap az előadás. S az illúzió-csinálásban annyira ment, hogy a „Cifra nyomorúság“-ot elkeresztelte vigjátéknak s meglepetésül a „Klári“-t rontotta elő.

Különben a milyen nagy mester a direktor az illúzió felköltésében, ép olyan nagy kópé a két komikusa az illúzió lerontásában. Tapasztaltuk ezt a „Szegény Jonathán“ e heti előadásakor, a mikor Polgár Jonathán ur a pécsi miholjáci vasutól elvette az illúzióját minden öngyilkos jelöltnek; de még inkább Deséry Tóbiás impresszárión, a ki ügyesen rontotta le Juhász Harriet kisasszony és Nagy Wandergold ur szerelmi kettősének illúzióját. Ugyanis, mikor Juhász Harriet kisasszony ezt énekelte:

„Lennél a kedvesem,“

A főbíró erélyes fellépése kedvező benyomást tett a község minden rendszerető és hasznos lakosára, csak a maradiak voltak megszeppenve, mert meggyőződtek róla, hogy az új főbíróban oly járásí főtisztviselőt kapnak, kinél a szót nyomban követi a tett.

— **(Beszűntetett hivatal.)** A magy. kir. egyetemi alapítványi uradalom pécsváradi mérnöki hivatalát a vallás és közoktatási miniszter február 1-től kezdődőleg beszűntette s Horváth István mérnököt a központba, Budapestre helyezte át.

— **(Sertésvész a Margita-szigeten.)** Mohácsról jelenti tudósítónk: A pécsi püspökség mohácsi Margita-szigetén levő nagy birtokán kiűtött a sertésvész. A több ezer darabból álló tiszta kisjenői fajú sertés állományából máris 20–30 darab hullik el naponként. Az eddig teljesen vérszentes birtokra az újévi cselédváltozásokor csempészhetők be a vérszt. Fried járási állatorvos a legradikálisabb óvintézkedéseket rendelte el. A vérsztnek a szigeten való elterjedése kiszámíthatatlan károkat okozhatna a gazdaságnak.

— **(Mégfagyott ember.)** Dacára az idei tél elég normális lefolyásának, még mindig akadnak a nagy hidegnek áldozatai, még egyre hallhatunk hirt megfagyott emberekről. Most is egy megfagyott emberről kell írunk, a kit a téli hideg kint talált az éjszakában, elvette erejét, leverte lábáról és a szegény ember ott fagyott meg az éjszakában. Heinitz Józsefnek hívják a tél legujabb áldozatát, ki Nagydorogról tegnapelőtt este elindult, hogy szőleijébe megy, de az uton előtálatla egy váratlanul keletkezett hóvihár; eltévedt a zimankós éjszakában és a kóborlásban végre is kifáradva, elbukott tehetetlenül és megfagyott. Tegnap reggel találták meg élettelen merev hulláját a mezőn, hóval belepve. A megfagyott embert özvegye és három apró gyermeke siratja.

— **(A második magyar osztály-sorsjáték)** iránt az érdeklődés általános és ezért ajánlatos mindenkinek, a ki az anynyi kedvező esélyt nyújtó sorsjátékon részt kíván venni, ha megrendelését mielőbb beküldi Schröder Rob. Th. banküzletének (Budapest, Károly-körút, Károly-kaszárnya 28.) Ezt a céget mindenütt előnyösen ismerik, mert pontosan teljesít minden megbízást és rendszeresen az ő megbízói nyerik a legtöbb

Dezséry Tóbiás indiszkrét kérdezte tőle:

— Fizet egy jó vacsorát?

És a mint Nagy Wandergold ur. kérdezé Harriet kisasszonyt:

„Rettegés a közlemben?” Tóbiás megingt közbevágot:

— Tele van ma a színház? és Harriet kisasszony erre felelte:

Nem, nem! Nem, nem! A mit kár volt neki négyyszeresen tagadnia mikor egyszeriben is elhittük neki.

És hogy az országgyűlésen is legyen illúzió rontás, arról bölcsen gondoskodott Borsódmegye főispánja, Miklós Gyula, eladván egy a kormánytól hú szolgálati jutalmazására neki adott vasútépítési engedélyt és megigérvén közbenjárását, az építés nyelbeütése mellett, — persze busás haszonnért. Legalább úgy leplezte őt le rettenetes Ugron Gábor, s persze, hogy nyomban leromlott minden, a főispánokról táplált illúziója az egész háznak, de még az országnak is.

Ez volt a hét csattanó befejezése. s most már én is befejezem ennek az illúzió hétnek illúziókkal megspékelt krónikáját és előre is bocsánatot kérek, ha a nyájos olvasó amaz illúzióba ringatta magát, hogy valami okos dolgot fog elolvasni s most a végén látja, hogy ez az illúziója is szétröppent.

Hja, kérem, az okosság maga is csak — illúzió!

Kövágó Őrs.

főnyereményt. A cég 25 évi fennállása óta sok millió forint nyereséget fizetett már ki. A Schröder Rob. Th. céget ajánljuk t. olvasóink figyelmébe.

Művészet, irodalom.

○ **A dolovai nábob leánya.** Tegnap este telt ház előtt ment Hercegh Ferenc szinpadi hatásokban és szellemességben egyformán gazdag színműve, „A dolovai nábob leánya”. Az előadás kitűnő volt. R. Balogh Etel a címszerepben excellált, Mészáros is a tőle megszokott hatással adta Tarján főhadnagyot, Peterdi kitűnő Szentirmay kapitány volt; de az est két hőse Kalmár Pirooska (Szentirmayné) és Balla Kálmán (Bilitsky kadét) voltak. Meg kell még emlékeztünk Országhról, ki Miska tisztiszolgát sok eredetiséggel játszotta meg. A szépen megtelt ház pedig arról tett tanúságot, hogy a jó darabok megismérlése kedvére van a közönségünknek s meg is nézi azokat, persze ha nem „Klári“-féle fércelmények. (→)

Országgyűlés.

— **A képviselőház ülése jan. 25-én.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A mai nap a szenzációk napja volt a magyar parlament történetében.

Legelsőbben is Dániel Ernő kereskedelmi miniszter letette a Ház asztalára a bodva-völgyi vicinális vasut összes engedélyezési okmányait.

Ezután Apponyi Albert gróf részletesen megindokolja multkor benyújtott indítványát, melyet a választások tisztaságára nézve tett s erre nézve garanciákat követelt a kormánytól.

Bánffy Dezső báró miniszterelnök tiltakozott kézzel-lábbal, hogy oly nagy választási visszaélések volnának, mint Apponyi gr. állítja. Az indítványt magát teljes jóakarattal fogadja ugyan, de garanciákat nem nyújthat előre.

Ugron Gábor fűlsiketítő zajban beszélt. A kik békülni akarnak — ugymond — előbb az Istennel békülnenek.

Kossuth Ferenc, Polónyi Géza és Pulszky Ágoston felszólalásai után

Apponyi Albert gróf kijelenti, hogy Bánffy b. válaszával elégedetlen és a kormány multjából kifolyólag nem viseltetik iránta bizalommal. További álláspontját tehát pártjával fogja megbeszélni.

A többség az indítványt a bizottságokhoz utasította.

A belügyi tárca további részletes tárgyalásánál váratlan jelenet történt.

Csáky Albin gróf pártolva Ugron Gábor javaslatát, azt mogtoldatni kívánja a következőkkel: „Ne csak a főispánok, de egyáltalában köztisztviselők, valamint képviselők se kaphassanak vasuti koncessziót.” (Óriási tetszés)

Perczel Dezső belügyminiszter óriási tapsviharban hozzájárul ehhez a módosított javaslathoz. Egyben tudatja Miklós Gyula borsodi főispán lemondását.

Dániel Ernő kereskedelmi miniszter szintén hozzájárul Csáky Albin gróf javaslatához, sőt a maga részéről tovább

megy, a mennyiben kijelentette, hogy gondja lesz reá, hogy jövőben meg Strohmannok se kaphassanak koncessziót, sőt egyáltalában senki, a kit a gyanu árnyékával is illetni lehet.

Többek felszólalása után áttértek a kérények tárgyalására.

Érdekes a borsodi főispán mosakodása, a ki lemondó levelében azt állítja, hogy Szabó József, az ő tudta nélkül csempészte iratai közé az illető okmányt, melynek ő (Miklós Gyula főispán) tartalmát nem ismerte; de mivel a vizsgálat elől kitérni nem akar, tehát lemond állásáról.

Farsangi naptár.

Január 26.: A jótékony nőegylet thea-estélye a Deák-utcai helyiségében d. u. 4 órakor. — Tolnai kath. Olvasókör bálja az „Oroszlán” szállóban.

Január 29.: A „Pécsi korcsolyázóegylet” táncestélye a Schwarz-féle „Vigadó” termében.

Január 30.: Vörös kereszt egylet táncestélye Dombóvárton a „Koroná”-ban.

Január 31.: A dombovari társaskör táncestélye.

Február 1.: A tornaegyesület jelmez estélye a Vigadóban. — Az orsz. vörös-kereszt egylet pécsi fiókjának álarcos bálja a Hattyuban. — Vasuti munkások táncmulatsága a Scholtz féle sörházban. — A társaskör táncestélye Siklóson a Pelikánban. — A szentlőrinci önkéntes tűzoltó-egyesület bálja. — Tűzoltók bálja Sásdon.

Február 2.: A jótékony nőegylet thea-estélye a Deák utcai helyiségben d. u. 4 órakor.

Február 3.: Herczenberger József táncitanító táncestélye a Vigadóban.

Február 5.: Herczenberger József elite-bálja a Vigadóban.

Február 8.: A pécsi helyőrség tisztikarának második estélye a Vigadóban. — Veterán segélyező egyesület táncmulatsága a Scholtz féle sörházban. — Zenekedvelők egyesületének tréfás estélye a Hattyuban. — Barcstelepi társaskör táncestélye. Polgári bál a Hétfejedieimben.

Február 13.: Herczenberger József polgári bálja a Vigadóban.

Február 15.: Jogász táncestélye a Vigadóban.

Február 18.: A pécsi dalárda humoros estélye a Hattyuban.

Február 20.: Pécsi zenészek táncmulatsága a Scholtz-féle sörházban.

Videki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyzették Pécs szab. kir. város 1906. évi január 15. napján tartott hetivásárán

Az árak métermazsánként számlatnak.
Buza 6 10—6 20; kötszere 5,60—5,80; rozs 5,60—5,70; árpa 4 70—5 —; zab 5 60—5 70; búzáköny —; —; kukorica 4.—4 20; szén 1 50—1 70; szalma 0 80.

Tolnai közép, mintegy 230 gabona-kocsi volt a piacon.

Laptulajdonos: SAUTTER GUSZTAV
Fetelőszerkesztő: PLEININGER FERENC
TÁJZS JÓZSEF
kiadó.

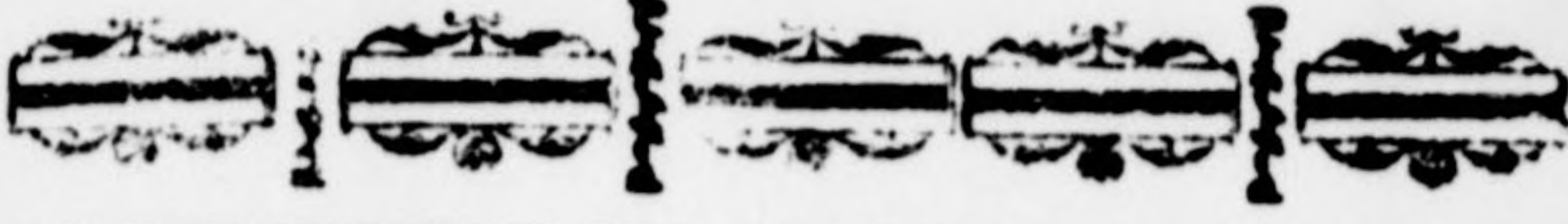
NYILT-TÉR*)

Pénzbeszedő és ügynök

fix fizetés és magas jutalék mellett állandó alkalmazásra egy részvénytársaság részére kerestetik.

Csak kifogástalan előéletűeknek tegyék ajánlataikat, hová? a kiadóhivatalban megtudható.

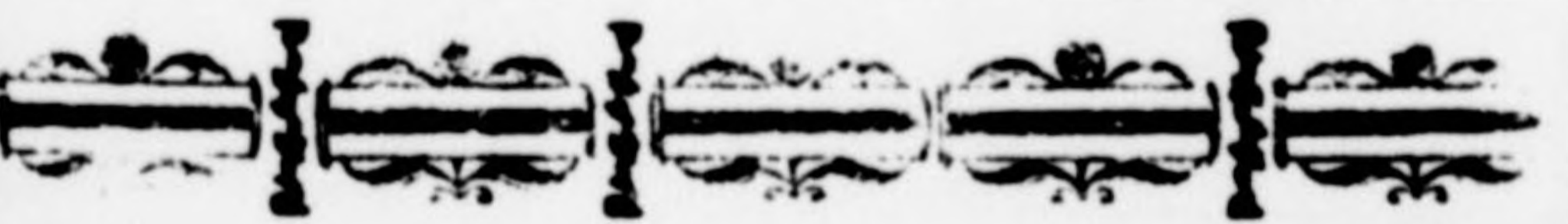
138. sz.
1896.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közhirre teszi, hogy a pécsi kir. járásbiróság 1895. évi C. 85/2 számú végzése következtében Dr. Müller János ügyvéd által képviselt Ifj. Debulay Antal javára Török Elemér ellen 60 frt s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 360 trira becsült szobabutorok, felszerelések és ruhákból álló ingóságok, nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. bíróság 836 1896 számú végzése folytán 60 tőkekövetelés, ennek 1894 évi november hó 1 napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 23 frt 60 krban bíróilag már megállapított költségek erejéig Pellérdén 135. sz. a. leendő eszközlésére 1896 évi február hó 6 napjának délutáni 2 órája határidőül ki-tűzettek és ahhoz a venni szándékozók oiy megjelölésével hívatnak meg, hogy az érin-tett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108 §-a értelmében készpénzfizetés mel-lett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Pécsen 1896 évi január hó 23.
Engler Kálmán,
kir. bírósági vez. elnök.

Littke-féle pezsgők főraktára.

Magyar és francia pezsgők

raktára.

Magyar és francia cognac,

valódi Jamaika és angol rum, tea és teasütemény.

Legfinomabb szalon-czu-korkák és mindennemű konzerv halak és sajtok kaphatók.

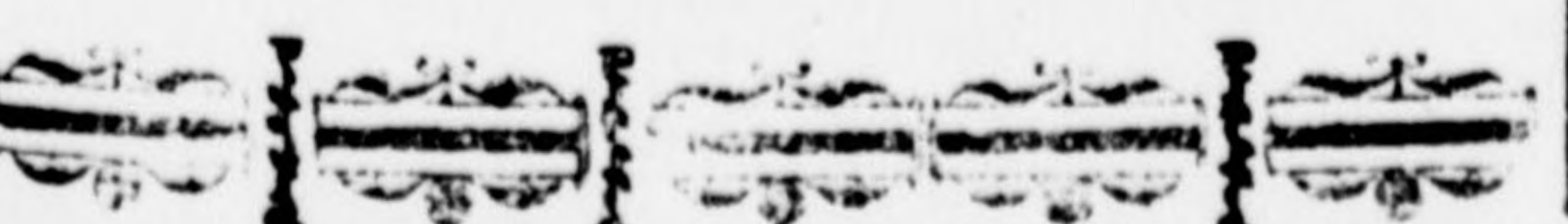
Eizer János

fűszer- és bornagykerkedésében

PÉCSETT,

kir. táblai palota, Széchenyi-tér.

Spanyol cognac főraktára.

!Olcsó csehországi tollu!

5 kiló uj, jóminőségű, fosztott, portól mentes tollu 4 frt 80 kr., 5 kiló finomabb 6 frt. 5 kiló hófehér, pehely-lágyságu 9, 12, 15 frt; 5 kiló félpehely 6, 7 frt 20 kr, 9 frt; 5 kiló hófehér, pehely lágy, fosztatlan tollu 12, 15 frt. Pehely egy félkiló 1 frt 80 kr., 2 frt 40 kr., 3, 3 frt 30 krig.

Tűzött paplanok

igen jó minőségűek, darabja 2 frt 30 krtól fölfelé.

Megrendelések franco utánvétellel eszközöltetnek.

Nem tetsző áruk becseréltetnek vagy visszavétetnek.

A megrendelésnél kérjük a pontos címet.

Benedickt Sachsel,
Klattau 475, Böhmen.

Király utca 31. sz. házban a földszinti lakás

boltokra

május 1-ére lesz átalakítva. A kivenni szándékozók bővebb tudomást szerezhetnek ugyanott a tulajdonos Póth Vilmosnál.

7303. sz.
tlk. 1895.

Árverési hirdermény.

A dárдай kir. járásbiróság mint telekkvi hatóság közhirre teszi, hogy a villányi kölcsön segélyző egyesület végrehajtónak, Lázics Gyokó villányi lakos végrehajtást szenvedő ellen 150 frt kr. tőkekövetelés és járul. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárдай kir. bíróság területén levő Villány községben fekvő a villányi 176 sz. tkkvben felvett a. I. 3/8 teleknek Lázics Gyokot illető felére 418 frt kikialtási árban, a villányi 802 frt tkkvben foglalt 220 b. hrsz. 186 b. házszámú ingatlanra 489 frtban ezennel megállapított kikialtási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896 évi február hó 12-én d. e. 10 órakor Villány község bírói házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási árban alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát, vagyis 41 frt 80 kr., 48 frt 90 kr. készpénzben, vagy az 1881. 60. törvényczikk 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán a kir. bíróság mint telekkvi hatóságnál 1895. évi október hó 18 napján

Molnár
kir. albiró

27430. sz.
tlkvi 1895.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvszék mint tlkvi hatóság közhirre teszi, hogy Dr. Darányi Ferenc ügyvéd mint Grink Henrik pécsi lakos meghatalmazottjának végrehajtónak, Katos Rozsa férj. Bocz Ferenczné h. hetényi lakos végrehajtást szenvedő ellen 46 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében, a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbiróság területén levő, H.-Hetény község határában fekvő a h.-hetényi 979. sz. betétben felvett I. 1-20. sorsz. ingatlanokra 951 frt; a † 7696. és 8478. hrsz. rétekre 43 frt becsárban az árverést elrendelte, a hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi február hó 14. napján. d. e. 9 órakor Hosszu-Hetény községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási árban alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át, vagyis 95 frt 10 krt és 4 frt 30 krt készpénzben, vagy az 1881. évi november 1. 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek, a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsen, 1895. évi november hó 25. én.
A kir. törvszék mint tlkvi hatóság.

Bogyay Pongrácz
kir. törvszéki bíró.

7304. sz.
tlkvi 1895.

Árverési hirdetmény!

A dárдай kir. járásbiróság mint tlkvi hatóság közhirre teszi, hogy a villányi kölcsön segélyző egyesület végrehajtónak Utiszinov Stevó villányi lakos végrehajtást szenvedő ellen 200 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárдай kir. járásbiróság területén levő Villány községben fekvő a villányi 116 sz. tkkvben felvett 9-15 rdsz. 3/8 teleknek Utiszinov Stevot illető felére 1063 frt 50 kr. kikialtási árral, a villányi 506 tkkvben foglalt 171 hrsz. 239 háasz. ingatlanok Utiszinov Stevót illető felére 254 frt 50 krban ezennel megállapított kikialtási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi február hó 13. napján d. e. 10 órakor Villány községben a bíró lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási árban alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át, vagyis 106 frt 35 kr. 25 frt 45 kr. készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán a kir. járásbiróság mint tlkvi hatóságnál, 1895. évi október hó 18-ik napján.

Molnár
kir. albiró.

Az 1896. ezredéves kiállítás alkal- mából az államtól engedélyezett

II. Magyar Osztály-Sorsjáték

Kibocsátás: 120,000 sorsjegy 45,007 három osztályba osztott nyereménnyel és egy jutalomdíjjal.

H u z s o k

I. osztály 1896. február 5—8-ig.				II. osztály 1896. márczius 11—14-ig.				III. osztály 1896. május 12—28-ig.			
Árak az I. osztályra:				Teljes sorsjegyek árai (mindhárom osztályra érvényes)							
1 egész	1 fél	1 tized	1 huszad sorsjegy	1 egész	1 fél	1 tized	1 huszad sorsjegy	1 egész	1 fél	1 tized	1 huszad sorsjegy
20.—	10.—	2.—	1.— forint	60.—	30.—	6.—	3.— forint	60.—	30.—	6.—	3.— forint

A nyeremények teljes adó- és illetékmentességet élveznek és minden levonás nélkül fizettetnek ki; a huzások az állami hatóságok felügyelete alatt állanak és egy kir. közjegyző jelenlétében ejtetnek meg.
Míg a sorsolási tervezet főtebbiekben közzé tesszük, egyben köztudomásra hozzuk, hogy a sorsjegyek máától fogva a falragaszokon jelzett elárúsítóknál a fenti eredeti árakon kaphatók.
Budapest, 1896. december 24.

Magyar Osztály-Sorsjáték Igazgatóság.

Minden
3-ik sorsjegy
nyer.

Még soha nem létezett nyereményesélyeket

Minden
3-ik sorsjegy
nyer.

nyujt az államilag engedélyezett

II. Magyar Osztály-Sorsjáték

45,007 három osztályba osztott pénzneremény 9.200,000 korona összértékben.

Legnagyobb nyeremény a legkedvezőbb esetben **EGY MILLIO** korona.

Az I. osztály huzása
1896. február 5—8-ig.

A II. osztály huzása
1896. márczius 11—14-ig.

A III. osztály huzása
1896. május 12—28-ig.

Nyereménytervezet:			Nyereménytervezet:			Nyereménytervezet:			
Nyeremény	korona	korona	Nyeremény	korona	korona	Nyeremény	korona	korona	
1	80000	80000	1	100000	100000	1	jutalomdíj	600000	600000
1	60000	60000	1	60000	60000	1	400000	400000	
1	40000	40000	1	40000	40000	1	300000	300000	
1	30000	30000	1	30000	30000	1	200000	200000	
1	20000	20000	1	20000	20000	1	100000	100000	
1	15000	15000	1	15000	15000	2	40000	80000	
1	10000	10000	1	10000	10000	2	20000	40000	
2	8000	16000	2	8000	16000	5	10000	50000	
8	4000	32000	8	4000	32000	10	8000	80000	
10	2000	20000	10	2000	20000	34	6000	204000	
13	1000	13000	13	1000	13000	100	2000	200000	
100	400	40000	100	400	40000	200	1000	200000	
860	200	172000	860	200	172000	2650	200	530000	
9000	80	720000	9000	120	1080000	22000	150	3300000	
10000	nyeremény összesen	1268000	10000	nyeremény összesen	1648000	25007	nyeremény és egy jutalom	6284000	

Árak az I. osztályra:

Teljes sorsjegyek árai: (mindhárom osztályra érvényes):

1/1	1/2	1/10	1/20	forint	1/1	1/2	1/10	1/20	forint
20.—	10.—	2.—	1.—	forint	60.—	30.—	6.—	3.—	forint

ajánlja és szétküldi az összegnek előzetes beküldése mellett vagy utánvétellel

HEINTZE KÁROLY, Budapest, Szervita-tér 3.

Sürgöny-czím:
Lottoheintze,
Budapest.

Biztonság szempontjából ajánlatos, hogy a sorsjegyeknek ajánlott levélben való küldése kívántassék és a fenti eredeti árak mellett osztálysorsjegyeknél ajánlott levelek portója és nyereményjegyzék díja fejében 25 kr. — teljes sorsjegyek megrendelésénél pedig portó és 3 nyereményjegyzékért 50 kr. küldendő be.
az első magyar osztálysorsjáték alkalmával tisztelt vevőim között a következő főnyereményeket osztottam ki: 400.000, 200.000, 100.000, 80.000 50.000, koronások stb.

Sürgöny-czím:
Lottoheintze,
Budapest.